

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.	Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.	Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytözsécskben.
---	--	--

Ugrás a sötétbe.

A bodajki választáshoz.

Tisza István, Magyarország váratlan minis-terelőke a részéről annyira óhajtott békés uralkodás árul kívánt választási reformot, mely szerint a népképviselét elve és szabadsága érvényre jusson, a maga természetes alakjában azzal utasította el a multkor, hogy nem akar a sötétbe ugrani.

Mi ugy gondoljuk, hogy a választó akkor jár a világossághoz közelebb, ha lelküismeretét nem takarják be minél hosszabb korteszászlókkal, esztét sem keverik meg hivatalos-fenyegetésekkel s világosabban lát, ha a saját és hazája jövőjének képébe, mintha a kortes fazék fenekére tekint. Ha a választó nép félre nem vezetett lelküismerete választhatja ki a haza törvényhozóit s a mandátum nem lesz vásári portéka, a haza bizonyára nem a sötétbe fog ugrani ily üdvös változással. Hát ugyan ki ugrik a sötétbe? Egyedül Tisza István félt többségének testtagjait ettől a sötétségtől, mert maga is sejtí, hogy a politikai szembeiktősödéséig eddig a választók szeme volt bekötve s a jelölt ur fogatta meg magát, ha pedig szabad választás lenne, a jelölt ur szemére kerül a kendő s az óvatos választók után kapkodván a sötétbe íg bizony ugrani s megapad az ugynevezett biztos kerületek száma. Néha azonban a mai szembeiktősödéséig is megesk, hogy a kendő alatt kilát a választó s hiába lábaltankodik ott, a ki mindenáron megfogadni szeretné magát. A lábaltankodó marad a sötétben s a bekötött szem lát világosan. A bodajki választóke-

rületben már megkezdődött a játék és semmi sem bizonyítja jobban, hogy az emberek egyszer-mászor a sötétben is megróhálják az ugrást, mint az, hogy három négy jelölt is akad, kik mindannyian elhiszik, hogy övéké a kerület.

Szomorú képe ez azon felfogásnak, melyet a választó polgárság politikai érettségéről s még inkább erkölcsi szilárságáról alkotnak. Minthogy ma fenn nincs politikai morál, el sem tudják képzelni, hogy lenn akadna más, mint eladó lélek. Nem álljuk mi azt, hogy a bodajki kerület mentes a csúfoltástól, sőt csúfolták, ha az ugrás oly választások után, mik ott történni szoktak. Hiszen ki ne emlékeznék az Atzél-féle háromszoros larsangi mulatságra, mikor a marékka szórt pénz, a hegyen-vőgyön lakodalom kiverte a nép fejéből a törvényhozói kötelemelekről táplált komoly fogalmat s azt a meggyőződést hagyta hátra, hogy a mandátum oly beneficium, mely uri embernek százezerreket ér, imé meg is adja érte azoknak, kik azt átadják. Vehették-e komolyan a törvényhozói állás komolyságát, mikor kilencvenhatban leplezetlenül követtek el velük minden elkövethetőt csak azért, hogy egy tartatlan állásu egyének nem ugyan arany, de legalább kenyérutai készítsenek. Vethetik-e komolyan azt a mely bölcsesség, t és kiszámíthatatlan felelősséget követelő állást, amelyre legtöbb oly egyént küldöttek, ki súlyos betegségének oly nyilvánvaló jeleivel jutott mandátumhoz, hogy azon szerencsétlen ember mai állapotba felett mindenki csodálkozhatik, de a bodajki választó már akkor előre látta.

Van tehát némi alap arra, hogy a legellen-

tétebb elvű vállalkozók is némi sikerre gondoljanak, arra azonban nincs komoly alap, hogy a bodajki kerületet bármely kszóval meghódításra vezessék. Ez a legnagyobb elvtelenség, a legnagyobb súlycsúg fellevését látszik igazolni. S a kik ily hibben ringatják magukat, megfélekednek arról, hogy kilencvenhatban azon kerületben oly zászlót is tűztek ki, melyhez még eddig sem értek, sem önzés, sem bün nem tapadt, s a mely zászló követői nem eladók és nem ingatagok. Három elem van azon kerületben: a meggyőződé-
sében független néppárt, a magukat negyvennyolcasoknak hirdető református elem és a harmadik a tisztviselők és zsidók érdekcsoportja, ha ugyan érdekszámba megy a hatalomtól való függés és az egyéni meggyőződésről való abszolút lemondás.

Tudunkkal szabadelvű Tisza-támogató jel-szóval Szechényi Viktor gróf már erősen úti a különben hideg vasat. Hiszen a tűz melegét a modern teknikai tudomány egész ügyesen tudja helyettesíteni az erős víz vagy szesznyomás gépekkel. Annyit tudunk, hogy ezen nyomásra a harmadik helyen említett elem halmazállapotánál fogva könnyen idomul akárcsak a hideg ólom. A második elem színtér: feldolgozható nem ugyan a lelkészedés, hanem az ügyesen alkalmazott gyűlölet hevében s létünk, hogy a „keménynyak” nem török el, ha a negyvennyolcból engedni kell és az átkos kormány nem annyira átkos, ha van például néppárt is a közelben.

Hallunk Ugronista jelölről és utjabban Kos-suth-Ferenc-párti jelölről is. Édes Istennem! Ho-
tér el ez a négy utas két ülésben? Ha a Kossuth

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Máriához.

Szerelkék oh szent Szűz nagyon,

Drága jó Anyám,

Mert Általad adja Isten

Aldását roám.

Szerelkék, mert Isten anyja

Vagy Te kedves Szűz;

Szerelkék engemet is

Jézusodhoz fűz.

Szerelkék, mert így akarja

Jézus szent Fiad,

Aki ezért jutalmul majd,

Bő kegyelmet ad.

Szerelkék, mert méltóképen

Édes Istennem!

Mindideig mindörökké

Csak így szeretem.

Szerelkék, mert szepőtelen

Tiszta, kedves vagy;

Mert irántam kegyességéd

Végtelenül nagy.

Szerelkék, mert Te is szeretsz

Engemet nagyon;

Mert reményem, nagy bizalmam

Leveleim vagyton.

Szeresselek egyre jobban,

Sziből igazán,

S viszonzuláltak fent az égben,

Hol van szép hazám.

Baró Gudenus Ervin.

A cserebogár.

Judith, az én kis barátnóm, a bérionknek volt a lánya. Édes, pici, aranyhaju teremtes volt, rettenetesen csintalan és minden csinyre azonnal kész. Kint szaladgált egész nap kalap nélkül, mezitláb, egy könnyű kis kartonruhácskában a mezőkön, réteken maga előtt terelve lábait, a falu melletti libalegelőre.

Számomra pedig nem létezett nagyszerűbb élvezet, nagyobb gyönyörűség a Judittal való kergetőzésnél.

Oh, hogy izlett akkor a fekete rozskenyér! Egy gyönyörű szép tavaszi napon — éppen a patak kellős közepén lubickoltunk — mikor azt mondta nekem Judith:

— Tudod mit? Menjünk most cserebogár-vadászatra. Gyere! Huzzuk föl a cipőnket.

Nem sokat kértem magam, én is kiugrottam a partra és felrángattam jól-rosszul a cipőmet.

Nem felejttem el soha azt a gyönyörű tavaszi napot. A levegő tele volt napsugárral és a friss föld langyos, illatos lehelletével. Fejünk fölött az új életre ébredt rovarok serege röpködött vig durzsolással, zümmögéssel, mintha a tavasz himnuszát zengedeznének.

Judith az ő vékonyka, ügyetlen hangocskáján énekelni kezdett. Azt az együgyű kis versikét énekelte, amit a vidékünkön a gyerekek a cserebogárhoz szoktak énekelni:

— Repülj, repülj cserebogár . . .

És hess! . . . már el is repült a fejünk fölött az első cserebogár. Mire megpillantottuk, már el is tűnt a közeli repecföldön.

Utánna szaladtunk és csakhamar meg is kaparítottuk a kétségbeesetten kapáló bogarat. Sőt még egy másikat is fogtunk. Az nekem ju-

tott; de sokkal kisebb és gyengébb volt, mint a Judithé.

Sokáig játsztunk ott a repecföld közepén és észre sem vettük, hogy az enyhe tavaszi szellő hideg északi szélle erősbödött, amely sötét viharfelhőket kerget maga előtt.

Az első kövér esőcseppek azonban figyelmeztettek a veszedelemre.

— Gyorsan az almafa alá — kiáltott ijedten a kis Judith — mikor fejünk fölött az ég először megdőrdült.

De hiába huzzuk meg magunkat a hatalmas almafa ágai alatt, az eső ellen a lombtalan fa nem sok védelmet adott. A hideg szél meg-meg-rázta a fa hatalmas, virággal borított ágait, az ólmos, sűrű eső leverdeste róla a gyöngye, rózsás szirmokat és rajtunk bóríg áztatta a ruhát.

A kis Judith reszkettett a hidegtől, az ő ázott karton ruhácskájában.

Amilyen hirtelen támadt a zivatar, éppen olyan gyorsan el is vonult. Az eső elállt és megint kisütött a nap. De Judith még mindig fázott, a fogai vacogtak a hidegtől, csak a kezecskéi voltak csodálatosan forrók.

Hazamentünk . . .

Másnap és harmadnap nem láttam Judithot. Azt mondták, hogy beteg, ágyban fekszik.

Engem a hír nem nagyon nyugtalanított.

— Majd jobban lesz — gondoltam magamban és kimentem egyedül a mezőre játszani. De tudja Isten, Judith nélkül nem tudtam semmihez sem kezdeni. Hazamentem hát és előszedtem a cserebogaramat a skatulyával. Játszani akartam vele, de már meg volt dögölve.

— Átmegek Judithoz — mondtam magam.

Mai lapunk 4 oldal.

SZINHÁZ.

Szombaton és vasárnap az Aranyvirág került ismét színré a már ismertett előadásban.

MEGHÍVÓ.

A Fejérvár-Csurgói ker. fogy. szövetkezet

1. á. február 14-dikén délután 3 órákor
a rom. kath. iskola tantermében

Közgyűlést

tart,
melyre a szövetkezet tagjait meghívja
az igazgatóság.

A gyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése az 1903. év üzleti forgalmának eredményéről.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentés megadása.
3. A tiszta nyereség feletti határozat.
4. A felügyelő bizottság megválasztása az 1904. évre.
5. Indítványok, ha azok négy nappal a közgyűlés előtt az igazgatóság útján betérjeszettek.

**A Székesfehérvári Kereskedelmi Bank
rendes évi közgyűlését**

f. évi február hó 21-én d. e. 9 $\frac{1}{2}$ órákor

saját üzlethelyiségében

tartja meg, melyre a társaság részvényesei tisztelettel meghívotnak. *)

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az 1903. évi zárószámadásnak előterjesztése, az igazgató-tanács és a felügyelő-bizottság jelentése.
- II. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
- III. 6 igazgató-tanácsi és 5 felügyelő-bizottsági tag megválasztása. Székesfehérvár, 1904. január hó 19-én.

Ifj. Zichy János gr.
elnök.

*) Azon részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni óhajtanak, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében saját nevükre szóló részvényeiket legalább 8 nappal a közgyűlést megelőzőleg az intézet pénztáránál átvételi-jegy kiszolgáltatása mellett letenni.

A fején

nincsen korpa háromszori használat
után a világhírű
fejkorpa pomádétól.

Bergmann és Társa Dresden és
Tetschen a/E.
Egy tégely 1 korona 20 fillér.

Kapható: Koronafi Károly fodrásznál
Székesfehérvár, Nádor-utca 13.

Egy négy szobás lakás
előszobával s a szükséges
mellékhelyiségekkel május
1-ére kiadó. Tudakozódni le-
het a háztulajdonosnál, Alsó-
királysor I. sz. a.

A „Fejérvár-Csurgói keresztény fogyasztási szövetkezet“ mérleg-számlája 1903. január-december.

Vagyon.				Teher.				
	Korona	fill.	Korona	fill.	Korona	fill.	Korona	fill.
Készpénz			167	45	163 részvény á 10 korona		1630	—
Árukészlet			6341	10	Áruhitel		5872	81
Adósok			3102	56	Bodajki hitelszövetkezettől felvett kölcsön		1000	—
Berendezés	1009	71			1902. évi tartalék alap	1518	16	
50% leírás	504	85	504	86	Folyó évi tartalék alap	171	94	1690
Alakulási költség	142	70			Egyenleg mint nyereség			174
50% leírás	71	35	71	35				41
Bodajki hitelszövetkezetben betét			180	—				
			10367	32			10367	32

Kiadás. Veszteség-nyereség számla 1903. január-december. Bevétel.

	Korona	fill.		Korona	fill.
Személyzet fizetése	820	—	Nyers bevétel	2637	09
Házbér	100	—			
Tőzsde adó	83	50			
Tűzbiztosítás	54	92			
Berendezés 50%	504	86			
Alakulási költség 50%	71	35			
Vasuti és kocsifuvár	412	82			
Kölcsön után kamat	42	80			
Kérvényekre bélyeg	48	50			
Üzleti költség	151	99			
Tartalék alapra	171	94			
Egyenleg mint nyereség	174	41			
	2637	09		2637	09

1903. december 31-én 114 tag 163 részvényessel.

Fejérvár-Csurgó, 1904. január 12.

Mészáros István,
ig. elnök.

Potyondy Ádám,
ig. tag.

Miliás József,
ig. tag.

Pethő Lajos,
ig. tag.

Róka János,
ig. tag.

A fenti zárószámadásokat az igazgatóság és felügyelő bizottság együttes ülésén átvizsgálta az üzleti könyvekkel igazoltak és helyeseknek állítja. Fejérvár-Csurgó, 1904. január 28-án.

Szentiványi Károly,
felügy. biz. elnök.

Balázsik András,
felügy. biz. tag.

Czárt Ádám,
felügy. biz. tag.

Szabó József,
felügy. biz. tag.

Kozma József,
felügy. biz. tag.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.